REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 149 P-3020/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E NJ E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Vedrani Kufrin, u parničnom predmetu tužiteljice Sandre Momčilović, OIB 91891050946, Zagreb, Bolnička cesta 96, zastupane po punomoćniku Matku Novincu, odvjetniku, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupane po punomoćniku Kruni Kneževiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d.o.o., radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka te tužiteljice osobno, a po objavi presude dana 29. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva, učinjena podneskom tužiteljice od 19. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba sadržana u članku 2. Ugovora o kreditu broj 3207337609/06 od dana 5.9.2006. koji su zaključili tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, u dijelu u kojem je određena promjenjivost redovne kamatne stope u skladu s važećoj Odluci o kamatnim stopama tuženika.

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužiteljici Sandri Momčilović iz Zagreba, Bolnička cesta 96, OIB: 91891050946, isplati iznos od 434,19 EUR sa zateznim kamatama tekućim

- na iznos od 2,67 EUR od 12.2.2008. do isplate,
- na iznos od 2,67 EUR od 17.5.2008. do isplate,
- na iznos od 2,67 EUR od 17.5.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 17.5.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 30.7.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 22.8.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 16.9.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 16.9.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 20.11.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 5.12.2008. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 5.12.2008. do isplate,

- na iznos od 4,56 EUR od 13.2.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 18.3.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 18.3.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 18.4.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 16.5.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 19.6.2009. do isplate,
- na iznos od 4,56 EUR od 22.7.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 21.8.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 16.10.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 16.10.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 25.11.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 2.12.2009. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 16.1.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 17.2.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 4.3.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 15.4.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 15.5.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 15.6.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 15.7.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 17.8.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 9.9.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 16.10.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 16.11.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 3.12.2010. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 5.2.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 24.2.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 3.3.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 2.4.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 4.5.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 3.6.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 8.7.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 11.8.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 9.9.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 18.10.2011. do isplate,
- na iznos od 8,93 EUR od 3.11.2011. do isplate,
- na iznos od 107,74 EUR od 3.11.2011. do isplate,

po stopi koja se za razdoblje do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužiteljici Sandri Momčilović , Zagreb, Bolnička cesta 96, OIB: 91891050946, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.011,54 EUR sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 29. listopada 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je s tuženikom sklopila Ugovor o namjenskom kreditu broj 3207337609/06 od dana 5.9.2006. kojim joj je tuženik odobrio gotovinski nenamjenski kredit u iznosu od 87.032,94 kuna. Tužiteljica se obavezala isti iznos kredita s pripadajućim ugovorenim kamatama vratiti u vrijeme i na način utvrđen istim Ugovorom. Člankom 2. Ugovora o kreditu je određeno da je redovna kamatna od dana stavljanja kredita u otplatu pa do 31.12.2007. fiksna te iznosi 8,90 %, a od 1.1.2008. pa do konačne otplate promjenjiva u skladu s važećom Odlukom o kamatnim stopama tuženika. Ugovorne strane ugovorile su kako se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u iznosu od 1.380,77 kuna. U odnosu na promjene kamatne stope po predmetnom Ugovoru o kreditu, ističe da je od sklapanja ugovora pa do 31.12.2007.g. kamatna stopa iznosila ugovorenih 8,90 %, od 1.1.2008. do 1.4.2008. iznosila je 9,10 %, od 1.4.2008.. do 1.7.2009. iznosila je 9,50 % te je od 1.7.2009. do otplate kredita iznosila 10,65 %. Tužiteljica je predmetni kredit sklopila kao potrošač te se radi o potrošačkom ugovoru o kreditu (ugovoru o potrošačkom zajmu) sukladno čl. 3. toč. 1. u svezi s čl. 56. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/2003- dalje u tekstu ZZP/03), a koji je bio na snazi u vrijeme zaključivanja predmetnog ugovora, obzirom da kredit nije namijenjen poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti tužiteljice. Za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu tuženik je samovoljno mijenjao visinu kamatne stope te je time i mjesečni anuitet bio znatno veći. Ističe da su odredbe članka 2. ugovora o kreditu ništetne u smislu čl. 87. st.1. Zakona o zaštiti potrošača, budući da se radi o tipiziranom ugovoru kojeg je sastavio tuženik i o tipiziranoj odredbi u takvom ugovoru o kojoj se nije posebno pregovaralo te je tuženik ostavio sebi na dispoziciju određivanje visine kamatne stope. Tužiteljica ističe kako je predmetni ugovor prethodno pripremio tuženik budući da isti ugovor ima njegovu brojčanu oznaku i na svakom listu je otisnut naziv tuženika te stranke o spornoj ugovornoj odredbi nisu posebno pregovarale, a tome u prilog ide i okolnost što je tuženik sam sebi ostavio na dispoziciju i slobodu određivanje visine kamatne stope bez da se o tome pojedinačno pregovaralo. U odnosu na predmetni tužbeni zahtjev koji se odnosi na utvrđenu ništetnost promjenjivosti kamatne stope ističe da je tuženik u odnosu sa tužiteljicom koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovoru o kreditu na način da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora nije kao trgovac potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim

parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupio protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Također ističe da je tuženik u ugovoru o kreditu koristio takve ugovorne odredbe koje su bile lako uočljive, ali nisu bile razumljive, te su stvorile znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača. Tuženik u fazi pregovaranja i općenitog komuniciranja s tužiteljicom kao potrošačem nije tužiteljici dao sve potrebne informacije, a na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja promjenjive kamatne stope u ugovorima o kreditu i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose. Iako se ista ne odnosi direktno na tuženika tužiteljica upućuje da su povrede pojedinih ugovornih odredbi koje se navode u ovoj tužbi utvrđene u presudi Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-7129/13, koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda. To iz razloga što je postupanje ovdje tuženika prilikom zaključivanja predmetnog ugovora bilo istovjetno postupanju tuženih banaka, a od kojih je jedna i ovdje utužena banka. Tuženik je jednostrano mijenjao kamatnu stopu po svom nahođenju, bez sudjelovanja tužiteljice pa je jasno kako isti nije poštivao odredbe Ugovora, a članci temeljem kojih je tuženik jednostrano mijenjao visinu kamatne stope nisu jasni i razumljivi tužiteljici. Tužiteljica napominje da je tuženik sklopio s tužiteljicom ugovor o kreditu kao standardni ugovor o potrošačkom kreditu, sastavni dio kojeg su bili opći uvjeti poslovanja banke, a u kojem ugovoru je uz ostalo bila sadržana i odredba o ugovornoj kamati i kamatnoj stopi koja je bila određena kao promjenjiva, a čije promjene se vrše sukladno odluci banke. Terminologija koju je tuženik koristio u svojim odlukama, uključujući i dio koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu i način njezinog obračuna je visoko stručna i kao takva je ona razumljiva isključivo onim osobama koji imaju visoku ekonomsku naobrazbu i koje se bave bankarskim poslovanjem. Za prosječnog potrošača, a što je tužiteljica, ovakva terminologija je apsolutno nerazumljiva. Pri tome naglašava i to da razlozi za promjenjivost kamatne stope, a kako su prikazani u odlukama tuženika, doista se ne smatraju načelnim i objektivnim kriterijima koje bi trebale omogućiti potrošaču da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatne stope tijekom razdoblja trajanja kredita. Ugovorna kamata u ugovoru o kreditu sadržajno je naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremensko razdoblje od strane banke, uz njegovu obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i na način kako je to ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga Ugovorna kamatna stopa mora biti određena odnosno odrediva. Ugovor o kreditu je dvostran pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe, načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava. Polazeći od navedenog, izvjesno je da unošenje u ugovor o kreditu potpuno neodređene formulacije glede promjenljive kamatne stope, a kako je to činio tuženik u odnosu sa tužiteljicom, je bilo suprotno načelima obveznog prava, jer je time od samog početka ugovornog odnosa korisnik kredita kao potrošač dovedena u neravnopravni položaj u odnosu na banku kao trgovca, pošto je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi bila takva da je na temelju nje tužiteljica jedino znala kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, dok ni približno nije mogao ocijeniti zašto, kako, te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kamatna stopa kretati. Dakle, na temelju takvih ugovornih odredbi, osim precizno određene kamatne stope u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva niti je bila određena, a niti odrediva. Ne samo to, radilo se o ugovornim odredbama čiji sadržaj prosječnom potrošaču, ovdje tužiteljici, objektivno nije bio, a niti je mogao biti

razumljiv. Tužiteljica stoga predlaže da sud donese presudu kojom će se utvrditi ništetnom odredbu čl. 2. Ugovora o kreditu te naložiti tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 331,01 EUR sa zateznim kamatama na pojedine iznose uz naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama.

1.1. Podneskom od 19. ožujka 2026. tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev na način da potražuje isplatu iznosa od 434,19 EUR sve sa zateznom kamatom na svaki pojedini iznos od dospijeća do isplate. Na navedeni način, tužiteljica je preinačila tužbeni zahtjev budući da je isti povećan. Sud je dopustio preinaku, smatrajući da bi ista bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, sve temeljem čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP) pa je riješeno kao u izreci rješenja. Naime, tužiteljica je navedenu preinaku učinila po primitku nalaza i mišljenja vještaka, čime su ispunjeni uvjeti propisani istom odredbom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva s više osnova. Ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužiteljice jer da tužiteljica ne bi bila aktivno legitimirana zahtijevati sve navodne preplate, koje su vršene po ovom kreditu, iz razloga što uplate nisu vršene samo od strane tužiteljice, nego i od strane drugih osoba te bi, stoga, tužiteljica mogla samo potraživati navodno preplaćene iznose, koje je sama vršila, kada bi uopće zahtjev za isplatu tužiteljice bio osnovan, a što se osporava u cijelosti. Iz prometa po partiji kredita razvidno je da su uplate na ime podmirenja ovog kredita, između ostalog, vršene i od strane pravne osobe Mondialpell d.o.o., dok za određene uplate nisu naznačene osobe uplatitelja, a na tužiteljici je teret dokaza da je ona stvarno izvršila te uplate. Tuženik ističe da tužiteljica nema osnove pozivati se na citiranu presudu donesenu u sporu koji se, povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovni broj P-1401/2012, a koji je pravomoćno okončan donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-7129/2012. U izreci presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012, a koju se indirektno poziva tužiteljica, jasno je navedeno kako se ista isključivo bavi pitanjem zaštite kolektivnih interesa potrošača vezano za ugovore o kreditu čija je glavnica valutnom klauzulom vezana uz valutu švicarskog franka, a ne i neke druge valute. Nadalje ističe kako tužiteljica nije dokazala da je potrošač niti da se sredstvima kredita koristila isključivo za potrošačke svrhe. Istovremeno, zakon ne predviđa da bi se takva svrha trebala presumirati pa je stoga na tužiteljici teret dokaza u smislu odredbe članka 3. Zakona o zaštiti potrošača, koji izričito propisuje, da je potrošač fizička osoba koja sklapa pravni posao i djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Tuženik opreza radi ističe prigovor zastare iz razloga što je cijelo potraživanje tužiteljice u zastari. Ističe kako je sve promjene kamatne stope izvršio sukladno tada važećim pozitivnim propisima. Tuženik je prije donošenja ZIDZPK (112/12 i 143/13) bio u obvezi samo prethodno izvijestiti potrošača o promjeni kamatne stope prije nego što se ona počne primjenjivati na ugovorni odnos s potrošačem, putem sredstava javnog informiranja ili na drugi odgovarajući način (čl. 175. Zakona o bankama, NN 84/02, 141/06), odnosno prema Zakonu o kreditnim institucijama (čl. 308. NN 117/08,) tuženik je bio dužan obavijestiti potrošača o promjeni ugovorene kamatne stope najmanje petnaest dana prije nego što se nova stopa počne primjenjivati te uz obavijest dostaviti i izmijenjeni otplatni plan, što je tuženik u ovoj stvari uredno i činio. Tuženik spori da bi na strani tužiteljice nastupila šteta, kao i da bi tuženik ikakvu štetu prouzročio svojim postupanjem tužiteljici. Vezano za tužbeni zahtjev tužiteljice kojim potražuje zatezne kamate na pojedinačne iznose od dana plaćanja istih ističe da čak i u slučaju kada bi sud utvrdio ništetnim pobijane odredbe ugovora i ocijenio

osnovanim postojanje tužiteljeve tražbine, a što se spori u cijelosti, takav zahtjev tužiteljice u odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata bi bio u potpunosti neosnovan. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid u Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu (stranica 10 – 14 spisa), u pregled promjena kamatnih stopa po kreditu broj 7103291140 (stranica 15 spisa), u početni otplatni plan (stranica 16 – 19 spisa), u specifikaciju uplata (stranica 20 – 26 spisa), proveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke te proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl. oec. Darku Pripiću iz tvrke DARFIN d.o.o.

4. Među strankama nije sporno da su tužiteljica, kao korisnica kredita, i tuženik, kao kreditor, zaključili navedeni Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu, kojim je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje tužiteljici kredit u iznosu kunske protuvrijednosti od 87.032,94 kuna, s rokom otplate od 84 mjeseca, te uz redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama Odluke o kamatnim stopama tuženika, a koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 8,90 % (čl. 2. st. 3. Ugovora o kreditu). Isto tako nije sporno niti da se Ugovorom o kreditu tužiteljica obvezala platiti kamate po dospijeću sukladno Odluci o kamatnim stopama tuženika koje su promjenjive (čl. 2. st. 1. i st. 3. Ugovora o kreditu), kao i da su stranke ugovorile da će tužiteljica otplaćivati kredit u mjesečnim anuitetima u mjesečnim anuitetima u kunama te da je u slučaju izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora tužiteljica pristala da tuženik povisi ili snizi iznos anuiteta i obvezala se plaćati tako izmijenjene anuitete (čl. 4. st. 2. Ugovora o kreditu). Također nije sporno da je tuženik tijekom otplate kredita mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, zbog čega je došlo do razlike u kamatama sadržanima u mjesečnim anuitetima. Sporno jeli ništetna odredba čl. 2. st. 3. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa te pravo tuženika mijenjati kamatnu stopu i time povećavati mjesečne anuitet pa su stoga sporni kako osnova, tako i visina tužbenog zahtjeva. Također je sporno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara. Sporna je i aktivna legitimacija tužiteljice, obzirom da tuženik ističe da su uplate na ime podmirenja anuiteta po kreditu vršene i od strane pravne osobe Mondialpell d.o.o. Sporno je ima li tužiteljica svojstvo potrošača.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. ZPP sud je utvrdio kako je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

6. Nadalje, a vezano za odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., na koju se tužiteljica poziva, ističe se da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Međutim, takva odluka ne isključuje primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima pa time ni pravo osobe da pred nadležnim sudom pokrene postupak radi utvrđivanja ništetnosti odredbe sklopljenog ugovora i za vraćanje primljenog po osnovi te odredbe ugovora. Osnivana je tvrdnja tuženika da se presuda iz potrošačkog spora ne može primijeniti u konkretnoj situaciji jer se radi o kunskom kreditu, no međutim, ništetnost ugovorne odredbe potrebno je cijeniti prema okolnostima svakog pojedinog slučaja pa je tako učinjeno i u ovom konkretnom slučaju.

7. U odnosu na sporne okolnosti informiranja tužiteljice i pregovaranja oko sadržaja sporne odredbe kredita sud je saslušao tužiteljicu. Tužiteljica je iskazala kako je 2008. ishodila predmetni kredit radi zatvaranja, odnosno podmirenja obiteljskih obveza i troškova budući da je u to vrijeme dobila stabilan posao pa je postala i kreditno sposobna. Pregovaranje o uvjetima kredita sa tuženom bankom se odvijalo u poslovnici tuženika u Gajnicama ulica Sigetje. Prilikom pregovaranja o uvjetima kredita u navedenoj poslovnici banke nitko joj posebno nije objašnjavao na koji način će kamatna stopa rasti te joj je rečeno da će kamatna stopa biti fiksna do 2007., a da nakon toga neće puno rasti, već otprilike 10 do 15 kuna po anuitetu. Također joj je u odnosu na uvjete iz ugovora rečeno da je to takav ugovor i da ona ne može zahtijevati nikakve posebne uvjete već da može pristati na takav ugovor ili ne pristati. Kada ju se pita da li je imala obrt u svom vlasništvu ili bila osnivač trgovačkog društva odgovara kako nije, nikada.

7.1. Sud prihvaća iskaz tužiteljice u cijelosti, ocjenjuje ga uvjerljivim i istinitim, budući da ista ima neposredna saznanja o odlučnim činjenicama, a sadržaj iskaza tužiteljice nije ničim doveden u sumnju.

8. U vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03, dalje: ZZP), koji odredbom čl. 59. propisuje kako ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a posebno: odredbu o iznosu zajma, odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja kamatna stopa može promijeniti, odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti, odredbu o realnim godišnjim kamatama na zajam (efektivnoj kamatnoj stopi), odredbu o pretpostavkama pod kojima realna godišnja kamata na zajam može biti promijenjena, odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, odredbu o ukupnom trošku zajma, odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma, godišnji kamatnjak za zajam i kamatnjak za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma, odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja, odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu. Odredba čl. 81. st. 1. propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Nadalje, st. 2. iste odredbe propisano je kako se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Stavkom 3. iste odredbe propisano je da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Stavkom 4. iste odredbe propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Člankom 87. st. 1. ZZP propisano je kako je nepoštena ugovorna odredba ništava. Stavkom 2. iste odredbe propisano je kako ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

9. U konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15, 29/18, 126/21, 114/22;-u daljnjem tekstu: ZOO) jer je predmetni Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu zaključen 5. rujna 2006. Odredbom čl. 269. st. 1. ZOO propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju. Stavkom 2. iste odredbe propisano je kako činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Prema odredbi čl. 272. st. 1. ZOO činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Stavkom 2. iste odredbe propisano je da ako ta treća osoba neće ili ne može odrediti činidbu, ugovor je ništetan. Prema odredbi čl. 270. st. 1. ZOO kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Iz provedenih dokaza, a imajući u vidu navedene zakonske odredbe, proizlazi da je predmetna ugovorna odredba kojom je propisana promjenjivost kamatne stope temeljem odredbe članka 87. stavka 1. ZZP ništetna iz slijedećih razloga. Naime, sklopljeni Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu ne sadrži referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, a niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope. Povrh toga, u ugovoru nisu jasno određeni parametri za promjenu kamatne stope, a budući da ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi predstavlja odredbu unaprijed formuliranog standardnog ugovora tuženika, smatra se da se o istoj nije pojedinačno pregovaralo (čl. 81. st. 2. ZZP), a tuženik nije dokazao suprotno. Ugovorena redovna kamata sadržajno odgovara naknadi koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih od strane kreditora (banke) na određeno vremensko razdoblje, uz obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i na način kako je to Ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga odredba o takvoj kamati mora biti određena odnosno barem odrediva u smislu odredbi čl. 269. st. 2. i čl. 272. st. 1. ZOO. U odredbi čl. 2. st. 3. Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu ugovorena je promjenjivost kamatne stope u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika, ali time nisu jasno određeni parametri, odnosno kriteriji pod kojima se može mijenjati kamatna stopa. Slijedom toga, utvrđeno je kako predmetne odredbe Ugovora o kreditu koje se odnose na promjenjivost kamatne stope nisu bile ni određene, a niti odredive u trenutku sklapanja toga Ugovora. Osim toga, navedeni Ugovor je sklopljen bez pojedinačnog pregovaranja o takvim ugovornim odredbama, čime je tužiteljica kao potrošač stavljena u neravnopravan položaj u odnosu na banku. Stoga, po ocjeni ovog suda, sporne odredbe o promjenjivosti kamatne stope predstavljaju nepoštene odredbe u smislu čl. 81. st. 1. ZZP. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Odredbe predmetnog Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu koje promjenu ugovorne kamate čine ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, bez da se istima istovremeno precizno odredi uvjete promjenjivosti i referentnu stopu za koju se veže promjena, uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnika, koju promjenu dužnik ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može ni provjeriti jer nema jasno definiranih uvjeta i razloga zbog kojih se kamatna stopa može mijenjati, odnosno kriteriji promjene kamatne stope nisu jasno određeni. Tužiteljici je trebalo objasniti razloge promjene kamatne stope, omogućiti pojedinačno pregovaranje o tome i na taj

način omogućiti istoj kao potrošaču da pristane na takve odredbe. Trebalo joj je omogućiti da prigovori povećanju stope redovne kamate ili zatraži raskid ugovora. Stoga tužiteljica kao potrošač nedvojbeno nije imala utjecaja na sadržaj predmetne odredbe (cijenu) pa je postupanje tuženika suprotno odredbi čl. 247. ZOO koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Takva jednostrano određena ugovorna odredba protivna je i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO jer je neizvjesna visina novčanog iznosa kojeg tužiteljica mora vratiti tuženiku. Slijedom iznijetoga, sud je utvrdio da je predmetna ugovorna odredba kojom je propisana promjenjivost kamatne stope ništetna. Stoga je sporna ugovorna odredba zaista i prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača pa ista predstavlja nepoštenu odredbu u potrošačkom ugovoru u smislu naprijed navedenih odredbi ZZP.

11. Neosnovano tuženik osporava tužiteljici status potrošača. Odredbom čl. 3. st. 1. ZZP propisano je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Uvidom u Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu utvrđeno da se radi o gotovinskom nenamjenskom kreditu, dok iz iskaza tužiteljice proizlazi da je sredstva ostvarena kreditom iskoristila radi zatvaranja odnosno podmirenja obiteljskih obveza i troškova. Tužiteljica je isti zaključila kao fizička osoba, izvan svog zanimanja, svoje poslovne aktivnosti i poduzetničke djelatnosti. Teret dokaza da je tužiteljica predmetni Ugovor o kreditu zaključila u svrhu koja je namijenjena njezinom zanimanju, odnosno njezinoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti je na tuženiku pa kako tuženik na tu okolnost nije preložio provođenje bilo kakvih dokaza, niti takva činjenica proizlazi iz provedenih dokaza, to sud istaknuti prigovor ocjenjuje neosnovanim.

12. Glede prigovora tuženika da su uplate po kreditu vršene od strane treće osobe pa i prigovora pomanjkanja aktivne legitimacije, ističući pritom da je na povrat uplata legitimiran samo onaj koji je uplatu faktički izvršio, valja napomenuti kako su uplate po kreditu vršene u ime, za račun i po nalogu korisnika kredita (tužiteljice), kreditor (tuženik) ih je kao takve prihvatio, evidentirao i iskoristio za zatvaranje obveza po kreditu. Kako će se i hoće li se uopće korisnik kredita i treća osoba kasnije razračunavati, nije na kreditoru, niti je to pitanje koje bi sud trebao utvrđivati. Eventualno potraživanje koje bi treća osoba koja je faktički izvršila uplatu mogla imati prema korisniku kredita (tužiteljici) tiče se odnosa te osobe i samog korisnika kredita (tužiteljice), a ne kreditora.

13. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. U konkretnom slučaju, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja većeg novčanog iznosa za kredit, odnosno veće kamate nego što bi ostvario da je ostala na snazi kamatna stopa koja je bila na snazi u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužiteljici razliku u vidu više plaćenog iznosa s osnova kamate preko početno ugovorene kamatne stope prilikom korištenja kredita zbog ništetne ugovorne odredbe u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO.

14. Radi utvrđenja razlike između visine ugovorenih kamata određenih u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu i iznosa redovnih kamata koje su

tužitelju naplaćene izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz DARFIN d.o.o. Vještak je u svom nalazu i mišljenju izračunao preplaćeni iznos kredita s osnove promjenjive kamatne stope, ukoliko se početno ugovorena kamatna stopa od 8,90 % uzme kao važeća kamatna stopa. Navedeno, s obzirom na činjenicu da su tužiteljica i tuženik na dan sklapanja Ugovora o kreditu decidirano naveli da kamatna stopa iznosi upravo toliko pa se ovako utvrđena kamatna stopa ima smatrati transparentnom i jasnom, od stranaka utvrđenom (tako i u odluci VSRH Revt 249/14). Vještak je izračunao da ukupno potraživanje tužiteljice temeljem promjene kamatne stope jednostranom odlukom tuženika na ime razlike obračunatih kamata primjenom ugovorene kamatne stope za utuženo razdoblje iznosi 434,19 EUR. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, budući da je isti stručan i objektivan, izrađen u skladu sa pravilima znanosti i vještine.

14.1. Dakle, upravo na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da je tužiteljica zbog povišenja kamatne stope na temelju ništetne ugovorne odredbe preplatila tuženiku po predmetnom Ugovoru o kreditu iznos od ukupno 434,19 EUR. Tužiteljici su na taj iznos dosuđene zatezne kamate i to na pojedinačne iznose navedene u t. II. izreke ove presude tekuće od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa tuženiku, sukladno tabeliranom prikazu koji je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka, a na temelju odredbe čl. 1115. ZOO, imajući u vidu da tuženik nije bio savjestan. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO.

15. Neosnovano tuženik ističe prigovor zastare. Prigovor zastare nije osnovan, budući da je člankom 328. ZOO propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 glede zastarnog roka u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, a isti počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Dakle, imajući u vidu navedeni pravni stav Vrhovnog suda RH, proizlazi da zastara restitucijskog zahtjeva još nije niti počela teći, nego će početi teći tek pravomoćnošću ove presude u kojoj je odlučeno o ništetnosti.

15.1. Tužiteljica je preinačila tužbeni zahtjev nakon provedenog financijskog vještačenja budući da ista nije niti mogla bez svoje krivnje preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. U slučaju kada je tužiteljica već u tužbi utužila razliku s osnova promjenjive kamate, dakle i iznos koji je konačnim zahtjevom preciziran, s tim da je naknadno vještak izračunao pored utuženog iznosa i iznos za koji je tužiteljica preinačila tužbu te imajući u vidu da se tako preinačeni dio tužbenog zahtjeva zasniva na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi od početka samog postupka, po stajalištu ovog suda ne može se govoriti o zastari za preinačeni dio tužbenog zahtjeva jer je točan iznos naknade štete s osnova ništetnosti utvrđen tek provedenim vještačenjem pa sama činjenica da je vještak u svom nalazu i mišljenju dobio nešto veći iznos za koji iznos je tužiteljica preinačila tužbeni zahtjev ne može ići na štetu ovdje tužiteljice. Zbog navedenog je za preplaćenu kamatu za ocjenu prigovora zastare odlučan dan podnošenja tužbe temeljem čl. 242. st. 1. ZOO, a ne dan preinake tužbe, budući da je tužiteljica za visinu naknade štete s osnova ništetnosti saznala tek po provedenom vještačenju. Stoga bi po ocjeni ovog suda shvaćanje da je za ocjenu prigovora zastare kod preinake tužbe odlučan dan

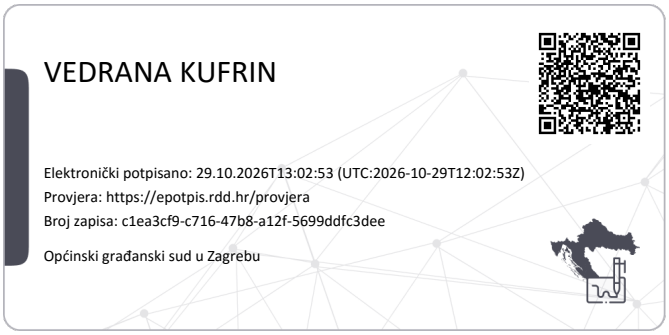
preinake tužbe bilo usmjereno prema formalizmu koji otežava uspostavljanje pravične ravnoteže između suprotstavljenih prava vjerovnika i dužnika i njime bi se tužiteljici ograničilo njezino pravo na pristup sudu kao aspekt prava na pravično suđenje (tako i ŽS u Splitu poslovni broj Gž 2439/2016 od 8. lipnja 2017.). Slijedom navedenog, neosnovan je i prigovor zastare za preinačeni dio tužbenog zahtjeva.

16. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbe članka 154. stavka 1. ZPP i odredbe članka 155. stavka 1. i stavka 2. ZPP. Tužiteljici je priznat trošak sastavljanja tužbe u iznosu od 200,00 EUR na temelju Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 - dalje: Tarifa), trošak sastavljanja podnesaka od 22.12.2025., 19.3.2026. i 21.8.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife) za svaki navedeni podnesak, trošak zastupanja na ročištima održanim 12.1.2026. i 21.9.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife) za svako navedeno ročište. Priznat joj je trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 3. Tarife). Za svaku navedenu radnju tužiteljici je priznat PDV po stopi od 25%. Priznat je i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 EUR (iznos koji je zatražen s tog osnova), trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 60,00 EUR (iznos koji je zatražen s tog osnova) te trošak uplate predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu od 300,00 EUR. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud je temeljem odredbe članka 151. stavka 3. ZPP dosudio i zatražene zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom III. izreke presude.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sutkinja

Vedrana Kufrin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.
Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:
1. tužiteljici po punomoćniku, uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 110,00 EUR
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-60935**

Kontrolni broj: **0e243-3331c-e5d46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.